

מ"ת 17126/12 - מדינת ישראל נגד עוזאם אבולקיעאן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 17126-12-14
29 דצמבר 2014

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נדב אוחנה

בעビין:

המבקשת:

נ ג ד

עוזאם אבולקיעאן (עציר)

המשיב:

עו"כ עו"ד אייל אביטל

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום, הכלול שני אישומים, המיחסים לו עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, עבירות של נשיאת נשך, עבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות, שתי עבירות של שיבוש מהלכי משפט וניסיון להדחה בחקירה.

יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד לסיום ההליכים.

ברקע כתב האישום עומד סכוסר כספי, על רקע קשרי עבודה, בין עלי אבולקיעאן, קרוב משפחתו של המשיב, מנהל מתן"ס ביישוב חורה, לבין המתלון (יוסף ابو ג'אפר), המשמש כגابر המועצה ביישוב חורה.

האישום הראשון מלמד כי ביום 14.11.14, התעמת עלי אבולקיעאן עם המתלון, על רקע דרישות כספיות שהוא לו מולו, בתפקידו כגابر המועצה, ואמר לו שידאג להוציא אותו מעבודתו במועצה. בעקבות העימות האמור, ביום 14.11.14 בשעות הבוקר, הגיע המתלון תלונה כנגד עלי אבולקיעאן, בתקנת משטרת עירות.

על פי המיחס למשיב בכתב האישום, Natürlich, כי בעקבות הגשת התלונה קשר המשיב קשור, יחד עם בני משפחה נוספים ויחד עם עלי אבולקיעאן, לפגוע במתלון ולגרום לו חבלה חמורה, נכות או מום, תוך שימוש בכלי נשך בהם החזיקו ללא היתר.

במסגרת הקשר הצעיר הציגו המשיב ואדם אחר, שהזיהו ידועה למאשימה, באקדחים, אותם נשאו ללא היתר כדין, והגיעו סמוך לפני השעה 13:50, יחד עם אחרים, ברכב מסווג רנו מגאן (להלן: "מגן") הנמצא בשימוש המשיב, סמור למשרדי המועצה, לאחר שהטיסו את לוחיות הרישוי של כלי הרכב על מנת למנוע את זיהויו. המשיב והאחר יצאו מכל רכב הרנו ונכנסו לבניין משרדי המועצה כשם לבושים בשחור ורעלוי פנים ואוחדים באקדחים.

המשיב והאחר הגיעו באותו יום של המתלון וחיפשו אותו במשרדי המועצה, דרכו את האקדחים, דפקו על הדלתות, נכנסו לחדרים ודרשו מעובדים שנכחו במקום לאתר את המתלון, כשם מאיים על העובדים באקדח ואומרים כי יגרמו למתלון לשבת בכיסא גלגלים לכלימי חייו.

במהלך האירוע נכנסו המשיב והآخر לחדר בו ישבה הגב' ס. ב. (המתלוננת), אשר נבולה מהצעקות וממראה השניים האוחזים באקדח, והתמודטה על הרצפה כשהיא סובלת מקשה נשימה ועילפון.

המשיב והآخر יצאו מהחדר ומיד לאחר מכן עזבו את המקום ברכבת המגן.

המתלוננת הובלה לבית החולים סורוקה שם אשפזה במחלקה לטיפול נמרץ עד ליום 19.11.14 בעקבות מחושים בחזה ולאחר מכן הועברה לאשפוז במחלקה פנימית עד ליום 26.11.14.

בנסיבות האמורות ביקשה המדינה לייחס למשיב את העבירות כמפורט לעיל.

על פי המិוחס באישום השני, נטען כי ביום 14.11.21, כאשר הווזק המשיב בתא המעצר עם מדובב משטרתי, פנה המשיב למדובב וביקש ממנו שיסגור מסר למשפחה, על מנת שייתאמנו לו אליו, אותו טען בפני השוטרים בחקירה לפני כן, כשהוא מתרך את המדובב למי להתקשר ואיזו גרסה למסור לכל אחד. ביום למחרת, 14.11.22, ביקש המשיב מהمدובב שיתקשר לאדם אחר וינחה אותו להעלים את רכב המגן בו נעשה שימוש בזמן האירוע, כמפורט באישום הראשון, וכן ברכבת אחר הקשור לאירוע, רכב הונדה, בכר שיעביר אותו לחברון, יצית אותו או יסתיר אותו. בסיבות אלו יוחסו למשיב עבירות של שיבוש מהלכי משפט וניסיון להדחה בחקירה.

אין חולק בדבר קיומו של האירוע, בו נכנסו שני גברים חמושים, לבושים בשחור ורעלוי פנים לבניין המועצה ביישוב חורה וחיפשו אחר גבר המועצה, המתلون. גם אין חולק כי עובדת המתלוננת, חשה ברע, לנולד מהתעודה הרפואית המציה בחומר חקירה.

השאלה העיקרית העומדת בחלוקת הינה דבר זיהוי המשיב כמי שהקח חלק פעיל באירוע הנדון.

המדינה מבשת את דבר קיומה של תשתיית ראייתית לכוארה להרשעת המשיב בעבירות המិוחסות לו, על בסיס הודאותה המפורטת של המשיב בפני מדובב שהוכנס לתא מעצרו, וכן ראיות נוספות חיצונית התומכות ומאמנות את הودאות המשיב בפני המדובב.

מайдך, טען ב"כ המשיב ארוכות נגד קיומה של תשתיית ראייתית להרשעת המשיב. לטעنته, הודה המשיב, שנמסרה בפני המדובב, הינה פרי מעשה שידול מצד המדובב ואין לראות בה מסירת אمرة חופשית וسفונטאנית הבאה מרצון הטוב של המשיב.

מעבר לדבר טען ב"כ המשיב, כי אין בחומר החקירה כל ראייה המחזקת את הודה המשיב בrama הראייתית הנדרשת מההואה "דבר מה נסף" לארמת המשיב בפני המדובב. לטעنته, הראיות עליהן הצבע ב"כ המדינה אין בהן כדי להיות מענה לחיזוק הנדרש, על פי פקודת הראיות, ובහינתם האמור טען כי אין בחומר הראיית בסיס לכוארה להרשעת המשיב בעבירות המិוחסות לו.

אשר לטענות בדבר שיבוש החקירה והדחת עד, כמפורט באישום השני, טען ב"כ המשיב, כי המדובב הוא זה אשר יזמ

את כל השיבוש, הוא זה שתכנן, הוא זה שהדיח את המשיב לפועל בהתאם וכי לא ניתן לבסס על בסיס התנהלות מפלילה זו מצד המודובב בסיס ראייתי להרשותה לכואורה.

חזרתי ועינתי בטענות הצדדים וכן בחומר החוקירה הרוב שהובא בפניו ונמצא, לעניין דעתך, כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורה לביסוס הרשותה המשפט בעבירות המיחסות לו וזאת מבלי לפגוע בטענות שהעלתה ב"כ המשיב בדבר נסיבות מתן הودאת המשיב, כי לכואורה שודל לעשות כן, אשר תבחן בתיק העיקרי במהלך שמייעת הראיות. על פניו,-can learn מהמלול שיחות שקיים המודובב עם המשיב ניתן לומר כי התקיים דו שיח פתוח בין הצדדים, בנסיבות בהן משותף המשיב את המודובב בדבר מעורבותו באירוע נושא כתוב האישום.

כמו כן, להודאת המשיב קיימים, לכואורה, חיזוקים ראיתיים, בrama של "דבר מה נוסף", אשר בצירוף להודאת המשיב יש בהם כדי לבסס תשתיית ראייתית לכואורה להרשותה בעבירות המיחסות לו.

כעה מהומר החוקירה, המשיב נתפס במחסום תרkommenיא כשבחקירה ראשונית הבהיר כל קשר לאירוע. לטענתו ביום האירוע, 16.11.14, נסע הוא לכפר שיבלי, שנמצא בצפון הארץ, כדי לבקר קרובת משפחה, הגב' מדיחה. המשיב נחקר מספר פעמים ובין הגרסאות השונות קיימות סתיות באשר למשעו במהלך הימים, מיום האירוע ועד ליום מעצרו, .20.11.14

בפני המודובב, אשר רכש את אמונו של המשיב, גולל המשיב את סיפורו המעשה ביום האירוע כשהוא מפרט בפניו את מאורעות האירוע. המשיב אף סיפר למודובב כיצד שרכף את הרכב שבו נעשה שימוש במהלך האירוע, רכב המגן.

כמו כן, אמר המשיב למודובב, כי הוא מצר על הגרסאות השונות שמסר בחקירות לגבי מספר נושאים וכן מצר על כך שהשאר את הטלפון האיפון אצליו לאורך השבוע ולא זרק אותו.

בהמשך, גיס המשיב את המודובב כדי שישיע לו בبنית האלibi ותאומו אל מול בני המשפחה, ביניהם הגב' מדיחה וכן בני משפחתו.

חיזוק לכואורה בrama של "דבר מה" ניתן למצוא בריאות הבאות:

מצלמות האבטחה במקום האירוע, מתעדות את הגעת הרכב המגן למקום האירוע, בזמן האירוע.

אמירה שמסר אנסabo קיעאן, הטוען כי המשיב עשה שימוש ברכב מגן, לצורך הסעת שבחים, על אף שהרכב אינו רשום על שמו.

מצלמות האבטחה במקום האירוע מתעדות הרכב נסף, הרכב הונדה, המגיע למקום האירוע בזמן האירוע, הוא הרכב ההונדה שלגביו, כעה מתמלול שיחות בין המודובב לבין המשיב, נתן המשיב הנחות למודובב כיצד לסלקו באמצעות אדם אחר.

לGBTI רכב זה, מספר אנסabo קיעאן באמרטו, כי המודובב ברכב השיר למשיב.

יתר על כן, בעת שנעוצר המשיב נמצא ברשותו מכשיר טלפון נייד, מסוג אייפון, מספר 4526537314, וכן טלפון נייד מסוג נוקיה. על אף שטלפון האייפון אינו רשום על שם המשיב, כי אם על שם אביו, עליה מחומר החקירה כי מכשיר האייפון נמצא בשימוש היחיד של המשיב. זאת ניתן למדוד מעדיות חברו של המשיב ובני משפחתו, ביניהם אמו ואביו וכן הגברת מדיחה, קרובות המשפחה מהכפר שיבלי.

בחומר חקירה, קיים דוח המפרט את הממצאים שנמצאו במכשיר האייפון של המשיב. אחד מן הממצאים הוא הודעה שקיבל המשיב מאדם המכונה "דוד שלי كامل" ובה נרשם מספר טלפון של גבר ולידו נרשם "אבי ג'עפר", שהינו הגבר אותו חיפש המשיב יחד עם אחר בבניין המועצה. (המתلون)

במהרשך, נמצאו שתי הודעות נוספת נוספות במכשיר האייפון של המשיב הקשורות אליו לאירוע.

ביום 18.11.14, קיימת התכתבות נוספת באפליקציית ווטסאפ שבה נאמר למשיב להיעלם. וביום 19.11.14, יום לפני מעצרו של המשיב, בזמן שלכאורה הוא אמר להימצא אצל הגבר מדיחה, קיימת הודעה אותה שלח המשיב דוחוף לדמידחה.

בהתנחת האמור לעיל, סבורה אני כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורה להרשות המשיב בעבירות המียวחות לו.

ונכח חומרת העבירות מתקיימת עילה סטטוטורית למעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים.

ב"כ המשיב ביקש לטעון לחופה למעצרו של המשיב והציג בפני הסכם סולחה שנחתם בין הצדדים.

איןני סבורה כי הסכם הסולחה שנחתם מאיין מסוכנות אינהרנטית הקיימת במעשהיו של המשיב ולכן ומבליל קבוע מסמורות, אני מורה בשלב זה על מעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים.

כל שתוצג חלופה עניינית בפני בית המשפט היא תבוא בפני שופט לשם בחינתה.

ניתנה היום, ז' טבת תשע"ה, 29 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.